

ПОСВЯТА В ЧИТАЧІ

1 клас

(Діти під мелодію пісні «Чого навчають у школі» заходять до залу. Попереду дітей — Букварик).

Бібліотекар. Любі першокласники, вчителі, батьки, гості. Рада вітати вас на нашому святі «Посвята в читачі». Погляньте, хто прийшов на наше свято. **Це Грайлик-Читайлик.** Добрий день, дорогі друзі. Я дуже радий зустрічі з вами! Я так давно чекав на неї. Зачекайте! Хто вас привів у цей чудовий дім?

Першокласник.

Є багато радісних, печальних,
Товстих, тонких, барвистих, наче жар.
Але одна — книжкам усім начальник,
І звать її по-простому — Буквар!

Першокласниця.

Він нас повів по буквах, як по східцях,
Як по життю, по сторінках своїх.
І от привів, нарешті, — подивіться —
У мудрий світ чудесних скарбів — книг.

В. Бичко

Грайлик-Читайлик. О, дякую тобі, любий Букварику, що ти привів нас до школярів-першокласників. Сподіваюся, що вони будуть мені та жителям цього прекрасного будинку чудовими друзями. Але перш,

ніж почати мову про мудрі книги, я хочу познайомити вас з
Королевою книг. Ви хочете з нею познайомитися?

Діти. Хочемо!

Грайлик-Читайлик. Тоді відгадайте загадку.

Бачити — не бачить,

Чути — не чує,

Мовчки говорить,

Добре мудрує,

Кривду соромить,

Правди навчає.

Часом жартує,

Смішки справляє. **Діти.** Книга!

*(Заходить Королева книг. На її сукні кольорові сторінки книг. У
руках чарівний ключик).*

Королева книг. Мої маленькі друзі. Я дуже рада зустрічі з вами. Я
із задоволенням познайомлю вас з мешканцями мого королівства.

Але пам'ятайте, що вони «мовчки говорять, добре мудрують». І тому
у моїх володіннях постійно є...

А втім відгадайте загадку і ви дізнаєтеся, що завжди є у моїх
володіннях.

Я — поняття. З чотирьох я літер.

Кожен мене знає.

Писне миша чи застогне вітер —

Вже мене й немає.

Д. Білоус.

Діти. Тиша!

Королева книг. Якщо ви такі сміливі, то загадаю ще одну загадку. За відгадку я познайомлю вас з дуже цікавим і добрим книжковим героєм:

«І лисичку, і сестричку він лікує залюбки.

Тому звать його звірята — добрий...».

Діти. Лікар Айболить!

Лікар Айболить. Чи мені почулося, чи дійсно мене хтось кличе?

Агов! Я тут! Кому потрібна моя допомога? *(Виходить з-за дверей, стає перед дітьми).*

Це ви, малята-першачки? Добрий день, любі. Я лікую не лише звірят, а й книги, які старіють і хворіють. А чи знаєте ви, діти, чому старіють книги?

Першокласник.

Мама Ірочці в книгарні

Книжечки купила гарні.

В них чого тільки немає,

Іра з втіхи аж співає.

Першокласниця.

День минув — і книги плачуть,

Бо постаритись неначе.

Іра їх, як оглядала,

Часто в ротик пальця клала.

Разом.

Став папір такий брудний,

Хоч бери його і мий.

Лікар Айболить. Щоб ніколи не плакали книги, ви повинні дотримуватися певних правил. Ви, напевне, вже знаєте їх. Давайте повторимо всі разом.

1. Беріть книгу чистими руками.

2. Книгу треба читати акуратно. Гортаючи її сторінки, не слинити пальці.

3. Для збереження книги її необхідно обгорнути.

4. Гортати сторінки слід за верхній куточок.

5. Щоб з книги не випадали сторінки, під час читання не перегинайте її.

6. Не закладайте сторінки ручками, олівцями та іншими предметами.

7. Користуйтеся закладками.

8. Не читайте книги під час їжі, не малюйте у них, не підкреслюйте слів.

9. Любіть книгу і бережіть її.

Королева книг. Молодці. Добре знаєте правила поведінки з книгою і бережливо ставитеся до своїх друзів-підручників.

Лікар Айболить. Зверніть увагу на виставку «До... і після». Які книги вам подобаються? Чому? у правилах ви говорили про закладки. Погляньте, які барвисті, різноманітні, гарні закладки. Зробіть собі такі й користуйтеся ними.

Королева книг. Я із задоволенням вручаю вам ось цей ключик.

(Урочисте вручення ключика). Віднині ви є читачами бібліотеки.

Щиросердно вітаю вас і надаю слово господарці книжного царства — шкільному бібліотекарєві.

Бібліотекар. Шановні першокласники! Щиро вітаю вас зі вступом до дружної сім'ї читачів нашої бібліотеки. Проте, хочу запитати... *(Далі відбувається динамічний діалог між виконавцями «заспівних» віршів)*.

Бібліотекар. Хто книжки прийшов читати?

Учні *(разом)*. Ми, дівчата і хлоп'ята.

Бібліотекар. Хто їх буде шанувати?

Учні *(разом)*. Ми, дівчата і хлоп'ята.

Учень. Книги — кращі друзі всіх, а тому вітаймо їх.

Учениця.

Щоб розумниками стати,

Треба більше книг читати!

Учень. Ми звертаємось до книг

Учні *(разом)*. Хай вони живуть повік!

Бібліотекар. Перевіримо, як добре ви вмієте читати. У нашу кімнату залетів пустотливий вітерець і перемішав букви. Вам потрібно з них скласти і прочитати слово.

Гра «Веселі букви».

1 група   2 група

ключ   буквар

зима   яблуко

якір   школа

Бібліотекар. З цим завданням ви впоралися. А чи знаєте ви казки? Пограємо у гру «Веселий бубон».

Ти котись, веселий бубон, — Швидко, швидко по руках. В кого бубон залишився, Казочку нам назива. *(Гра виконується під музику, яка раптово зупиняється. Дитина, яка не назвала казку — вибуває з гри)*.

Бібліотекар. Бачу, з книгами ви знайомі давненько, а тому пропоную конкурс «На кращого казкознавчика». Я читаю уривки з відомих українських народних казок, а ви поміркуйте, та вгадайте, з яких казок ці уривки, та що у них наплутано. Домовилися? Тоді — увага!

Уривок перший.

«Були собі дід та баба. Та такі убогі, що нічого в них нема. От раз дожилися уже до того, що не стало у них і хліба — і їсти нічого. Дід каже:

— Бабусю! Піди у хижку, назмітай у засіці борошенця та спечи мені... снікерса!

От баба так і зробила: витопила у печі, замісила яйцями борошно, що назмітала, спекла снікерс та й поклала на вікні, щоб простиг.

А снікерс з вікна — та й на призьбу, а з призьби — та на землю, та й побіг дорогою!..».

Бібліотекар. Що ж, із першим уривком ви впоралися пречудово. Побачимо, що у вас вийде з другим... Увага!

Уривок другий

«Були собі дід та баба. Поїхав дід на ярмарок та й купив собі... тойоту! Привіз її додому. А рано на другий день посилає дід старшого сина отую тойоту пасти.

Пас, пас хлопець її аж до вечора та й став гнати додому. Тільки до воріт став доганяти, а дід у червоних чоботях став на воротях та й питає: — Тойотонька моя мила, тойотонька моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?». **Бібліотекар.** Українські народні казки просто гріх не знати — адже ви, напевно, їх чули вже тоді, коли самі ще й не знали

літер і не вміли читати. Та мені цікаво, чи вмієте ви складати вірші?
Давайте спробуємо, я розпочинаю, а ви — закінчуєте.

Діти, звісно, вчаться в ... школі

А комбайн працює в ... полі.

Ми лікуємось в ... лікарні.

А стрижемо в ... перукарні.

Ліки беремо в ... аптеці,

А книжки в ... бібліотеці.

Бібліотекар. Молодці. Погляньте, вас привітати прийшли казкові герої. Хто ж це? Вовк, лисиця, ведмідь, заєць і кругленький, рум'яненський, запашний та, мабуть, і смачний колобок. Знаєте, мені пригадалися слова:

Якби не казка,

Хто б і знав,

Що стільки є

Чудес на світі.

І хто б завісу відкривав

У світ, в якому грають

Діти!

Колобок. Отже, запрошуємо вас у чудесний, незвичайний, але цікавий світ казки.

(Перегляд казки «Колобок»).

Бібліотекар. Як не прикро, але наше веселе свято наближається до кінця. Проте, перш ніж завершити свято, я наостанок хочу провести не лише цікавий, а й дуже корисний для вас усіх конкурс-гру. А чому я так вважаю, скажу трохи згодом...

Отже, друзі, пропоную трошки подумати й визначитися з таким питанням.

— Якби ви раптом опинилися на безлюдному острові, яку б книгу — лише одну-однісіньку! — взяли туди із собою?

(Проходить гра. У кінці бібліотекар перераховує певну кількість книг — з мотиваціями вибору і звертається до дітей із заключним словом).

Бібліотекар. А тепер я скажу вам, для чого конкурс-гра. Для того, мої славні, аби по-перше, щоб ви знали, що читають ваші друзі, які книги їм подобаються, а по-друге, якщо ви не читали до нашого свята книг, то негайно виправте недоліки у своїй читацькій освіті. Біжіть до бібліотеки, питайте потрібні книги у друзів та знайомих — і читайте, читайте, читайте!